

El plànol del regadiu del rec Comtal, 1836

L'1 d'agost de 1831, el batlle del Reial Patrimoni va demanar a Tomàs Soler i Ferrer que completés el treball iniciat per ell mateix el 1818 sobre l'aprofitament de l'aigua del rec Comtal. La falta de diners va alentir aquests treballs.

El document cartogràfic aixecat per Soler i signat l'11 de novembre de 1836 és un atlas compost per deu fulls, dels quals en mostrem quatre (els números 5, 6, 9 i 10) que corresponen a Sant Martí de Provençals.

A l'entorn de la representació de l'estructura parcel·lària hi ha noms d'elements topogràfics que ajuden a la posició i l'orientació, com ara el «Camino Real de Barcelona a Mataró» (avui Pere IV), el mar Mediterrani i els límits amb les estructures militars de la plaça de Barcelona. Les finques regables hi apareixen numerades.

Amb les dades subministrades s'ha pogut saber que el rec Comtal regava en aquell moment un total de 1.130,20

hectàrees repartides en 926 parcel·les. El municipi amb més superfície i més parcel·les era Sant Martí de Provençals, amb 680,85 hectàrees i 533 unitats.

El plànol és una instantània gràfica molt precisa d'un territori on l'ús majoritari és l'agrícola, i on la indústria encara no ha fet la seva aparició. L'edificació representada per taques de color vermell és molt poc rellevant i destaca la presència del Cementiri.